

Zondag 3 mei 2020: Doden herdenken

Podcast Ekklesia Amsterdam, samengesteld door Kees Kok

1. Bomen schreeuwen niet, Antoine Oomen VL 874

*Bomen schreeuwen niet, takken niet, grond niet;
zee, vogel, huilt niet; de wind niet, de stad niet.
Geen kreet komt uit de mond van de muren
rondom, van de ster, die lachende noodklok.*

*Enkel in mensen zijn monden gesneden,
harten gedompeld, opdat hij kan huilen,
slaan met lippen zwart van ontzetting –
man, vrouw, koppen: bonk tegen de muur,*

*tegen de moord, de nacht, de verchromde
machinerie van de goddelijke oorlog;
tegen de code van de terreur,
alles wat klein is verkwanselend.*

*Nu daar, dan elders, altijd hier,
weent om haar zonen de moeder,
weent de gerechte om zijn broeders,
omdat zij niet meer zijn.*

*Huilt als een bron, een vulkaan in mensen
de mens om de mens, en schaamt zich
dat niet dit uur wij levend of dood
worden veranderd in vrede.*

2. Herdenken 1, Kees Kok

3. Stilte nu, Ps 65 vrij, muziek: Antoine Oomen

*Stilte nu. Voor U.
Stilte zingen had ik U beloofd.
Hoor dan.*

*Hoor dan wie?
Mij – wie mij?*

*Die deze mens ben
die hier neerligt
nietig schuld beladen
die wil opstaan
ander mens wil zijn
nieuw ik.*

Stilte nu.

4. Herdenken 2, Kees Kok

5. Dimitri Shostakovitsj, *Klaagzang voor een dood kind*

Liederen op Joodse volkspoëzie, door Elisabeth Söderström en Otrun Wenkel, Concertgebouworkest o.l.v. Bernard Haitink, 1980.

Tekst:

*Zon en regen, klaarte en mist,
duisternis gevallen, maan gedimd.
Wat heeft zij gedragen?
Een jongen, een jongen.
Hoe werd hij genoemd?
Moysele, Moysele.
En waarin schommelden ze hem?
In een wiegje.
En waarmee voedden ze hem?
Met brood en uien.
En waar begroeven ze hem?
In een graf.
Ach, de jongen in een graf.
Moysele in een graf,
in een graf. Ach!*

6. Herdenken 3, Kees Kok

'Onderricht', een gedicht van Hilde Domin (vertaling Kees Kok), uit de bundel 'Abel sta op' (2013).

7. Herdenken 4, Kees Kok

8. Om te zien een nieuwe aarde, muziek: Tom Löwenthal

*Om te zien een nieuwe aarde
om te gaan een wereld wijd
om een zacht en onbezwaarde
mens te zijn in nieuwe tijd.
Om een stem uit vuur te horen
om een naam van eeuwigheid
om steeds nieuw die naam te horen.*

*Om in nacht en ontij-uren
en er daagt geen morgenrood
staande voor de heetste vuren
niet te vluchten in de dood.
Dat wij onze zielen keren
naar het land van wijn en brood
dat wij ons daartoe bekeren.*

*Dat wij onze weg van dagen
zonder spijt ten einde gaan*

*dat wij willig zijn te dragen
en te doen wat moet gedaan –
onze doden niet verzwijgen,
allen recht doen naam voor naam*

En dan nu in vrede zwijgen.

9. Twee teksten uit het 'Requiem. Lied op dood en leven' (Stilte Zingen, p. 549 en p. 551)

10. Wij die met eigen ogen, melodie: Wilhelmus (Stilte Zingen, p. 123)

*Wij die met eigen ogen
de aarde zien verscheurd
maar blind en onmeedogend
ontkennen wat gebeurt:
dat oorlog is geboden
en vrede niet mag zijn,
dat mensen mensen doden
dat wij die mensen zijn.*

*Wij die nog mogen leven
van hoop en vrees vervuld,
aan machten prijsgegeven
aan meer dan eigen schuld,
wij die God weet hoe verder
tot hiertoe zijn gespaard,
dat wij toch nooit erkennen
het recht van vuur en zwaard.*

*Dat wij toch niet vergeten
waartoe wij zijn gemaakt,
dat diep in ons geweten
opnieuw het licht ontwaakt,
dat in ons wordt herschapen
de geest die overleeft,
dat onze lieve aarde
nog kans op redding heeft.*

Verantwoording

Alle liedjes en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in zijn 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liedjes of teksten die daar niet in staan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel Stilte zingen (2018). De muziek is te vinden via iTunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel (ekkleisia-amsterdam.nl).